

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ,
БОРАЧКА И СОЦИЈАЛНА ПИТАЊА

Поштовани ученици, професори и запослени,

Данас Република Србија и Република Српска заједно обележавају „**Дан српског јединства, слободе и националне заставе**“, дан када је 15. септембра 1918. године пробијен Солунски фронт.

То је велики дан за Србију, Републику Српску и за целокупан српски народ, јер нема виших и важнијих вредности од јединства нашег народа и слободе.

Овај дан симбол је јунаштва и јединства нације, који Србија, Република Српска и српски народ где год да живи, слави заједничким празником. Он је и порука да само јединством и саборношћу можемо сачувати своју културу, традицију, веру...

Српско јединство слаavimo јер оно подразумева свест о истој националној, верској, културној и цивилизацијској припадности, свест о истим тежњама, циљевима и интересима, без обзира на географске просторе на којима живе Срби.

Слаavimo слободу, која је, кроз историју, кључна реч за српски народ. Слобода је добро које нам омогућава да уживамо у другим добрима. Слобода је највећа вредност и никада није довољно на њу подсећати. Само народ који је слободан има перспективу да се развија и напредује.

Слаavimo националну заставу као симбол славе, поноса и оданости, а која и на овај празник краси наше градове широм Републике Србије и Републике Српске.

Краљ Петар Први Карађорђевић, уручио је јуна и новембра 1911. године 51 пуковску заставу својој војсци. Ниједна од тих застава није заробљена, што је преседан у историји модерног ратовања. Јунаци којима је поверен задатак да се старају о тим заставама, прошли су све битке балканских и Првог светског рата, да би баш на данашњи дан 1918. године, јуришајући испод тих барјака, победоносно кренули у пробој Солунског фронта. Слава нашим великим, српским јунацима!

Нашим прецима, јунацима Колубаре, Цера, Куманова, носиоцима Карађорђевог звезде и Албанске споменице, српска тробојка, црвено-плаво-бела, била је и већа и

важнија и преча од живота, јер их је опомињала да слобода Србије нема ни цену, ни алтернативу. Зато су барјактари гинули, али су заставе „преживеле“. Због њих, због свих других који су под том заставом, под тим именом, за ту славу, дали животе, данас обележавамо Дан српског јединства, слободе и националне заставе, који нам јасно говори ко смо, одакле долазимо, и где идемо.

То је празник нашег идентитета, оног у којем се сједињују вредности на којима почива хумано друштво, култура, традиција, вера, језик. То је наш српски језик, језик и Меше Селимовића и Иве Андрића и Милоша Црњанског. То је култура коју смо стварали, то је вера без мржње, то је наше биће, то нас одређује и чини достојним народом.

Тог 15. септембра, 1918. године, једини план је била слобода, ка којој су српске трупе кренуле уз чувену наредбу Живојина Мишића: ***У смрт, само не стајте! Напред, у отаџбину!*** Тог дана су храбри српски војници поново, без обзира на крваву цену, изабрали Србију и слободу. Изабрали су и будућност, ону у којој ми данас стојимо под истом заставом, знајући да је она застава слободе и мира.

То нам даје снагу да се увек боримо за очување мира и слободе и да сву своју снагу усмеримо на оно што ће живот у нашој земљи учинити још бољим – нове мостове и путеве, фабрике, болнице, школе.

Као што се ми поносимо својим прецима, тако треба да учинимо све да се наши потомци сутра поносе нама. Да их учимо како се за слободу и у слободи живи, да их научимо како се памти, како се заслужује достојанство и како се поштује наша Србија.

Свом снагом, свим срцем, свом душом и сваког трена, колико год будемо могли, треба вредно да радимо на томе да наша Србија буде још јача и снажнија.

Нека живи српско јединство, наша слобода и наша црвено-плаво-бела тробојка!

Нека живи српски народ где год живео!

Живела Србија!

МИНИСТАР

 Проф. др Дарија Кисић Тепавчевић